

SAĞCILIK - SOLCULUK

Aydınlık Dergisi, 26 Ocak 2003

Yıldırım Koç

Günümüzde Türkiye’de iki cephe vardır. Bir tarafta, bağımsızlığı, ulusun egemenliğini, Türkiye’yi, demokrasiyi ve halkımızın çıkarlarını savunan ulusalcı güçler; diğer tarafta, Türkiye’ye karşı olan veya en azından “Türkiye” diye bir derdi ve amacı bulunmayan “gayri-millî” cephe. Soğuk Savaş döneminde birbirine hasım ve hatta düşman olmuş kesimler, bugün aynı safta yer alabilmektedir. Geçmişte aynı safta bulunanlar, bugün düşman olabilmektedir.

Ulusalcı veya millîci cephede bütünlüğün daha güçlü bir biçimde sağlanmasında, Soğuk Savaş döneminin bazı kavramlarının yanlış anlaşılmasının veya anlatılmasının yolaçtığı önyargıların aşılması gereklidir. Bu kavramların başında da “sağcılık” ve “solculuk” gelmektedir. 12 Eylül öncesinde, kendisini “sağcı” olarak tanımlayan bir kişiye göre, “sağcılık” demek, milliyetçilik, vatanseverlik, namusluluk, dürüstlük, ahlaklılık demektir. Bu kişiye göre, “solculuk” demek ise ahlaksızlık, vatan hainliği, Rus ajanlığı, aile düşmanlığı, namussuzluk demektir. 12 Eylül öncesinde, kendisini “solcu” olarak tanımlayan bir kişiye göre, “solculuk” demek, emekten yana olmak, bağımsızlığı ve demokrasiyi savunmak, çalışkanlık, dürüstlük, ahlaklılık demektir. Bu kişiye göre, “sağcılık” demek ise Amerikan uşaklığı, faşistlik, yobazlık, gericilik, patron uşaklığı demektir.

Gerçekte aynı saflarda olması gereken birçok insan, Soğuk Savaş döneminin yanlış yönlendirmeleriyle birbirine düşman oldu, birbirini öldürdü. Karşılıklı önyargıların oluşmasında Kurani Kerim’in çevirilerinde yapılan yanlışlar da etkili oldu. 24 yıl önce yayımlanan bir kitabımda, Kurani Kerim’in üç çevirisinde bazı surelerin ve ayetlerin nasıl değişik olduğunu göstermiştim (Koç, Y., Türkiye’de Sınıf Mücadelesinin Gelişimi - 1, 1923-1973, Birlik Yayıncılık, Ankara, 1979, s.148-149). Bu çevirileri bugün hatırlamakta ve yanlışları artık aşmakta, ulusalcı cephenin daha da güçlenmesi açısından yarar olduğunu düşünüyorum: (Kaynak 1) İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu çevirisi, Yıldız Matbaacılık ve Gazetecilik, Ankara, 1957; (Kaynak 2) Hüseyin Atay ve Yaşar Kutluay, Kur’an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı, T.C.Diyaret İşleri Başkanlığı Yay.No.90, 1973; (Kaynak 3) Besim Atalay’ın çevirisi, Doğan Kardeş Matbaacılık, 1965.

Sat Suresi, 29. Ayet

(Kaynak 1) “İşte, biz sana uğurlu bir Kitap bildirdik, ayetlerini incelesinler, **Sağ düşünenler** de, öğütlensinler diye.”

(Kaynak 2) “Ey Muhammet! Sana indirdiğimiz bu Kitap mübarektir; ayetlerini düşünsünler, **aklı olanlar** da öğüt alsınlar.”

(Kaynak 3) “Sana, uğurlu bir kitap indirmişizdir, düşünsünler benim ayetlerimi, **aklı olanlar** da öğüt alsınlar.”

Vakıa Suresi, 1-9 ve 27-46. Ayetler

(Kaynak 1) “Kalkış günü gelince, ki onun geleceğini yalanlayabilecek bir kimse yoktur. O gün, kimini alçaltacak, kimini de yükseltecektir. Yer bir sarsıntı ile sarsılacaktır. Dağlar paramparça olacak, toz gibi dağılacaktır. O gün siz üçe bölüneceksiniz. **Sağcılar! Ne mutlu o sağcılara! Solcular! Ne yazık o solculara!**

“**Sağcılar! Ne mutlu o sağcılara!** Dikensiz akasyalarla, tepeleri yemiş dolu muz ağaçları arasında, uzayıp giden bir gelgelikte, durmayıp akan suların başında, boy yemişler vardır, tükenmek bilmeyen, yasak edilmeyen yemişler! Yatakları kabartılmıştır. İşte Biz onları yepyeni bir yaradılıştaki yarattık. Biz onları kız oğlan kız olarak yarattık. Biz onları eşlerine düşkün onlarla yaşıt olarak var ettik, **sağcılar için... Solcular! Ne yazık o solculara! Onlar kızgın ateşte, kaynar suda, kara bir dumanın gölgesindedirler. O gölge ne serindir, ne de güzeldir. Çünkü onlar bundan önce azgınlıkta ayak direyen kimselerdir.**”

(Kaynak 2) “Kıyamet koptuğunda kimini alçaltacak ve kimini yükseltecek olan o hadisenin yalan olmadığı ortaya çıkacaktır. Ey insanlar! Yer sarsıldııkça sarsıldığı, dağlar ufalandıkça ufalanıp da toz duman haline geldiği zaman, siz de üç sınıf olursunuz. **İyi işler işlediklerini belirtmek için, amel defterleri sağdan verilenler; ne mutlu o sağcılara! Kötülük işlediklerini belirtmek üzere, amel defterleri soldan verilenler; ne yazık o solculara!**”

(Kaynak 3) “Oluy olduğunda. Onun olduğunu yalanlayan bulunmaz. O kimini alçaltır, kimini de yükseltir! Her bir sarsılıştaki yer sarsıldığında. Dağlar parçalanarak, dağılıp toz olunca. Siz de üçe ayrılınca. **Biri uğurlulardır, ne mutlu uğurlulara! Biri uğursuzlardır, ne kötüdür uğursuzlar!**”